25/12/2018

Μητρ. Κηφισιάς: Ο λαός μας αγαπά την Εκκλησία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος

Υπάρχει τάχα Σωτήρας; Και αν υπάρχει, πώς οι δαιμονικές δυνάμεις διαφεντεύουν τη ζωή μας; Πώς ο κόσμος παραμένει δέσμιος της φθοράς; Πώς οι άνθρωποι ξέχασαν την αποστολή τους;

Ο μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού Κύριλλος απαντά στα εν λόγω ερωτήματα, στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, με το χριστουγεννιάτικο μήνυμά του.

Αναλυτικά, ο σεβασμιότατος μηνύει:

Μέσα στις ακοές των πολέμων, στο κλίμα της αποτρόπαιας τρομοκρατίας, στη στενάζουσα αβεβαιότητα της επιούσης, στη συνεχιζόμενη αλλοτρίωση του ήθους και στο αναποδογύρισμα των αξιών της ζωής, θα ακουστεί και πάλιν εφέτος ο γλυκύς αντίλαλος της αγγελικής φωνής από τη μακρινή Βηθλεέμ, που θα αναγγείλει σε όλη την οικουμένη το γνωστό μήνυμα ότι υπάρχει τώρα Σωτήρας «ος εστι Χριστός Κύριος». Η χαρά μας είναι πεπληρωμένη, διότι έλαβε χώραν, κατά τον Άγιον Ιωάννη τον Δαμασκηνόν, «το πάντων καινών καινότατον, το μόνον καινόν υπό τον ήλιον». Κάποιοι, βέβαια, δυσπιστούν και διερωτώνται: Υπάρχει τάχα Σωτήρας; Και αν υπάρχει, πώς οι δαιμονικές δυνάμεις διαφεντεύουν τη ζωή

μας; Πώς ο κόσμος παραμένει δέσμιος της φθοράς; Πώς οι άνθρωποι ξέχασαν την αποστολή τους;

Σωτήρας υπάρχει και ήλθε στον κόσμο μας με συγκεκριμένο σχέδιο και σκοπό. Ο Μ. Αθανάσιος διευκρινίζει: «Αυτός γαρ ενηνθρώπησε, ίνα ημείς θεοποιηθώμεν». Όμως, ο κόσμος δεν Τον δέχθηκε στην πλειονότητά του. Δεν θέλησε να Τον γνωρίσει, ούτε να Τον ακολουθήσει. Δεν Του χάρισε την εμπιστοσύνη του. Όσοι, όμως, Τον δέχθηκαν, τους χάρισε την ιδιότητα να γίνουν κατά χάριν παιδιά του Θεού, τους έφερε σε κοινωνία με τον Θεό. Τους άνοιξε τις προοπτικές και τους ορίζοντες της ζωής. Οι άλλοι παρέμειναν στις στείρες αναζητήσεις τους ή και στην παθητική αποδοχή της πίκρας τους. Έμειναν «εξερευνώντες εξερευνήσεις». Γι' αυτούς τα Χριστούγεννα έχουν ένα λαϊκό, παραδοσιακό και φολκλορικό χαρακτήρα, που εξαντλείται στην υλική ευωχία, στα δώρα και στις ευχές. Χωρίς πνευματικότητα και ενόραση.

Για τους άλλους, όμως, για εμάς, είναι επέτειος ζωής και χαράς. Κυρίως είναι αφορμή ελπίδας διηνεκούς και μονίμου. Αυτή την ελπίδα την έχουμε ανάγκη οι θνητοί. Στα σκοτάδια του υλισμού και της απελπισίας, στις ερημιές της αθεΐας και του ψυχικού κενού, στο πλάσιμο του υπανθρώπου, του υπερανθρώπου και του τηλεανθρώπου, η παρουσία του Σωτήρα Χριστού είναι φως καθοδηγητικό και ελπιδοφόρο. Γιατί Εκείνος είπεν: «Εγώ ειμί το φως του κόσμου». Χαιρόμαστε, γιατί ο λαός μας στη μεγάλη του πλειονότητα πιστεύει στον Χριστό, αγαπά την Εκκλησία, λούζεται στη χάρη των Ιερών Μυστηρίων και μένει προσηλωμένος στις χριστιανικές αξίες της ζωής. Και η νεολαία μας δίνει καθημερινά δείγματα της προσήλωσής της προς την πίστη και την παράδοση. Και αυτή την κληρονομιά δεν πρέπει να την χάσουμε. Στην θέση της θα έλθει η μαζοποίηση, το άγχος και η μοναξιά και δεν το αξίζουμε. Δεν μας ταιριάζει. Ας μην το επιτρέψουμε!